

15. august 2019

EM2019/103

Hermed fremsættes følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i Forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges til EM2021 at fremlægge en redegørelse, som belyser mulighederne for at undgå dobbeltadministration, smidiggøre indbyrdes arbejdsgange og dele ressourcer, på områder som involverer såvel Selvstyret som kommuner
(Medlem af Inatsisartut Tillie Martinussen, Samarbejdspartiet)

Begrundelse:

I et land hvor vi har få uddannede menneskelige ressourcer og store offentlige arbejdspladser, bør vi sikre os, at områder der hidrører det offentlige samlet under ét, får anvendt ressourcer og forvaltninger stramt og effektivt.

Vi har i mange år talt om, at vi behøver at tilpasse vort system til vor virkelighed, og har senest set en bevægelse i denne retning med f.eks. loven om psykiatrisk tvang.

Vi mener, at der bør udarbejdes en redegørelse af, hvor kommunerne og Selvstyret med fordel kan dele ressourcer, skabe synergi, lave stærkere og mere smidige arbejdsgange, optimere implementering af ny lovgivning og nye praksisser, i samarbejde. Alt sammen til gavn for borgerne her i landet.

Landet er ganske enkelt ikke befolkningsmæssigt stort nok til at bære, så stor en offentlig dobbelt-administration.

Der er ganske givet områder, hvor f.eks. Selvstyrets institutioner og departementer, Selvstyre-ejede eller -styrede virksomheder, forvaltnings-, og administrationsområder kolliderer med samme type administration i kommuner. Områder hvor den ene instans ville have bedre gavn af at overtage arbejdet, men gjort med hjælp og rådgivning fra den anden offentlige instans eller f.eks. af juridiske eksperter og lokale input.

Derfor forestiller jeg mig, at redegørelsen kunne tage udgangspunkt i en grundig gennemgang af praksis i de grønlandske kommuner og i Selvstyret. Fokus kunne være på at afdække de områder, hvor Selvstyret og kommunerne med fordel kan samarbejde og skabe mere smidige arbejdsgange. Hertil kunne redegørelse komme med anbefalinger til, hvordan sådanne samarbejder kan igangsættes mellem Selvstyre og kommuner og udmøntes i praksis. Anbefalingerne kunne gå videre og behandle hvilke myndigheder der bør overtage det endelige ansvar lovgivningsmæssigt inden for berørte områder.

Hertil ville det være oplagt at belyse, hvordan det offentlige tilsammen får mest ud af delte ressourcer og hvad der hindrer denne effektivisering. Er der f.eks. behov for, at rådgivningsenheder fra Selvstyret bistår kommunerne med sagsbehandling? Betyder vedtagen lovgivning, at kommuner ikke kan løfte det, men bør give områder tilbage til Selvstyret? Bør vi kun have ét lønsystem, samt ét administrationssystem?

Jeg forestiller mig, at redegørelsen ville stå stærkest, hvis input fra uvildige eksperter i forvaltning og administration og andre relevante aktører bliver inddraget.

EM2019/103

J. nr. XX.XX.XX /19EM-LABU-XXXXX

Der bør være områder hvor kommuner og Selvstyre kan samarbejde, og drage nytte af hinandens viden. Der bør også være stillinger, der kan nedlægges i den ene eller anden instans, således at ansvaret klart er placeret ét sted. Igennem samarbejdet mellem Selvstyre og kommuner bør man bevare mulighederne for at tilvejebringe de nødvendige ressourcer, såsom arbejdskraft.

Der er mange områder hvorpå vi kan gisne om, at en redegørelse vil klarlægge mulighederne for at sammenlægge kræfterne. Sådan kan vi slippe for unødigt bureaukrati og dobbelt-administration.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

Udarbejdelse af redegørelse samt høring af videnspersoner vurderes til at udgøre et årsværk for en AC fuldmægtig, altså ca. 500.000 kr. Dette beløb er inklusiv tolkning, tryk og fremlæggelse af redegørelsen.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det private:

Ingen.

Økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne:

Ingen.